

Imajo tablice, a pišejo in računajo tudi na papir

E-pouk Prvotno navdušenje nad računalniki je uplahnilo, ko so videli, da ne morejo početi, kar se jim zdi

Prvošolčki na OŠ Prule v Ljubljani so vajeni medijske pozornosti. Ko so prvič prestopili šolski prag, so jih kot deveto čudo začeli oblegali novinarji, saj so bili prvi, ki so svojo izobraževalno pot začeli s tabličnimi računalniki ter brez klasičnih učbenikov in delovnih zvezkov. Skeptiki so se takoj začeli spraševati, ali se bodo ti otroci sploh naučili pisati in računati.

NEVENKA ŽOLNIR
Fotografije **BLAŽ SAMEC**

Ko smo pred kratkim spet stopili v enega od treh prvih razredov na omenjeni šoli, je bil pouk vsaj na prvi pogled povsem običajen. Učenci so mirno sedeli v klopeh, na katerih niso imeli tablic, kot jim preprosto rečejo, temveč tiskane delovne zvezke. Vanje so reševali račune iz danih parnih števil. Na sodobnejši pouk je kazal le odprt prenosni računalnik na učiteljski mizi, povezan z belo interaktivno tablo, ki je deloma prekrivala klasično zeleno. Na njej je bila vidna povečana stran z računi iz delovnega zvezka. Učenci so tja hodili posamično reševati račune. Drobne ročice so nekoliko nerodno oprijemale elektronsko pisalo, zato številka niso bila najbolj pravilnih oblik, a jih to niti ni motilo.

Njihova pozornost je bila usmerjena k pravilnemu izračunu. Pri računanju v zvezke so morali biti seveda natančni tudi pri obliki, pri čemer jim je pomagala druga učiteljica (vzgojiteljica), ki je od uvedbe devetletke vsaj nekaj ur predvidevala pri pouku prvošolčkov.

»In kje so tablice?« vprašam. »Trenutno so v sosednjem razredu, ker si jih delimo, a ne vem, ali jih prav zdaj uporabljajo. Mi jih ne prav veliko. Večinoma jih uporabim kot dodatni motivator za utrjevanje znanja ob koncu obravnave določenega sklopa snovi. Pri glasbenem pouku pa smo njihovo uporabo kombinirali z likovno vzgojo. Poslušali so glasbo in otroci so nato svoja čustva izražali z risanjem na tablicah,« pojasni učiteljica Teja Razpotnik. Skoraj vsi imajo do dežele Lilibi (interaktivnega portala za učenje v prvem triletju osnovne šole, ki ga je založba Rokus Klett povzela po švedskem modelu) do-

stop tudi doma, zato lahko tudi tam igrajo igrice, povezane s snovjo. Ali na interaktivni tabli v podaljšanem bivanju v šoli, če je čas.

Učenci nimajo učbenika v fizični obliki, saj večinoma še ne zanjo brati in ga niti ne potrebujejo, kar je pocenilo stroške nakupa šolskih potrebščin. To je bil tudi eden glavnih motivov, da so se učiteljice odločile za to novost. Medpredmetni spletni učbenik imajo le one in ga s pridom uporabljajo pri pripravi na pouk in razlagi snovi. »Dele učenci vidijo na interaktivni tabli v velikem formatu in vsako podrobnost lahko še povečamo, kar je velika prednost. Tako jim usmerimo pozornost točno tja, kamor želimo. Če bi imeli pred seboj vsak svoj učbenik, bi jim kazali s prstom, kar bi bilo težje. Poleg tega so večinoma še nepismeni in včasih jim ni takoj jasno, kaj želimo od njih. Na interaktivni tabli pa lahko povečamo samo tisto nalogo, ki jo delamo.«

Priznavajo, da so imeli sprva z delovanjem tabličnih računalnikov precej težav in kar nekaj časa je trajalo, da so se uredile. Slabost je tudi ta, da priprave za delo z njimi zahtevajo svoj čas – nekaj trenutkov je treba počakati na brezžično povezavo in prijavo v deželo Lilibi, otroci pa so nestrpni in prehitevajo z ukazi, zato nastajajo težave in ves proces se raztegne, razlaga Razpotnikova.

Učenci imajo poleg interaktivnega delovnega zvezka še takšnega v fizični obliki in tudi običajne zvezke ter vanje pišejo in rišejo vsak dan. Veliki brezčrtni zvezek uporabljajo pri pouku več predmetov, mali brezčrtni za glasbo, karo zvezek pri matematiki in mali zvezek s črtami, ko s učijo pisati. Po posodobljenem učnem načrtu se zdaj v prvem razredu že učijo črke.

Dobra stran delovnega zvezka je, da omogoča prilagajanje nalog ravni predznanja učencev. Razdelijo jih v tri skupine, v prvi so tisti, ki še ne poznajo črk, v drugi tisti, ki že nekaj znajo, in v tretji tisti, ki že znajo brati. Vsaka skupina nalogo je označena z značilnim piktogramom, ki ga prepoznajo tudi učenci, in tako jih tudi funkcionalno opismenjujejo.

Prav nič virtualne trobentice

Da pri uvajanju sodobne tehnologije ne sledijo točno določenim receptom, smo se prepričali v sosednjem

razredu, kjer so bile razmere nekoliko drugačne. V 1. a so bili tablični računalniki med našim obiskom sicer odloženi na kupu na stranski polici, a jih uporabljajo pogosteje kot v 1. b. Ujeli smo jih pri nič kaj virtualnemu spoznavanju spomladanskih cvetic, trobentic in teloha. Učiteljica je imela v rokah primerke celih rastlin in je z njimi krožila po razredu, da so si jih učenci lahko podrobno ogledali, se jih dotaknili in jih tudi pokusili. Trobentice se vendar lahko tudi jedo, to se ve!

Tablice so uporabljali malo prej, ko so spoznali črko k. Učiteljica Aleksandra Petek pove, da so poteze najprej vlekli po tablici, nato na interaktivni tabli, nazadnje pa v zvezku. Sprva večje, čez dve vrstici, nato med dvema črta ene vrstice. Lahko bi prve poteze usvajali tudi po klopi, po zraku ali na sosedovem hrbtu. A zakaj ne bi izkoristili tablic, če jih že imamo, meni.

Zdaj jih uporabljajo manj kot na začetku šolskega leta, morda enkrat na teden. »Začetno navdušenje je nekoliko usahnilo, ko so videli, da morajo kljub temu usmerjeno delati naloge in ne morejo brskati po spletu in igrati igrice, kot se jim zdi. Niso mogli raziskovati po svoje,« je povedala Petkova. Zdaj jih dobijo redkeje, ko je njihova uporaba res smiselna, in takrat so zelo zadovoljni.

Interaktivno tablo pa tudi ona uporablja vsak dan, za opismenjevanje, računanje, za likovno in športno vzgojo. Kako pa gre to, me zanima. Učili smo se različne položaje telesa, rok in nog in si nato prek spletne povezave na interaktivni tabli ogledali različne plese.

Tablice vsak dan ostanejo v šoli, skoraj vsi učenci pa imajo na domačem računalniku dostop do dežele Lilibi (ker to ni bil pogoj, se za to niso odločili prav vsi starši), kjer so dodatne naloge in igrice kot nadgradnja obravnavani snovi.

Poti nazaj ni

Ali se bodo razširile tudi pri pouku v šoli, še ni čisto jasno. Dobili so jih v uporabo za eno leto in o njihovi nadaljnji usodi se še niso pogovarjali. S sodobno tehnologijo podprt pouk z interaktivnimi gradivi bodo vsekakor še nadaljevali. Tehnologija se razvija in slediti ji moramo tudi v šoli, verjamejo učiteljice in tudi vodstvo na šoli, sicer znani po precej konservativni pedagoški drži ravnatelja Dušana Merca. Poti nazaj ni, pravi, in

znova poudari, da se učni cilji s tem prav nič ne spreminjajo, drugačna se le sredstva. So sodobnejša in bolj prilagojena sedanjí generaciji.

Negativnih odzivov staršev nimajo, še povedo, saj so jim način dela pojasnili na roditeljskih sestankih, pa tudi rezultati so vidni. Strokovna evalvacija razvojne psihologinje še poteka, ravnateljeva pomočnica Janja Klander pa je že opazila tudi negativni učinek no-

vosti. To ni slabše znanje, temveč jo moti, da interaktivna tabla učiteljice preveč usmerja k frontalnemu pouku. Devetletka je bila vsaj za najmlajše zamišljena drugače, delali naj bi predvsem po koticčkih, v skupinah. A v isti sapi ugotavlja, da se je devetletka tudi na splošno odmaknila od strokovno visoko zastavljenih ciljev. A to je že druga zgodba.

ZAČENJA SE SIRIKT 2012

Od danes do 24. marca bo v Kranjski Gori mednarodna multikonferenca SIRikt 2012, ki je največji dogodek s področja izpopolnjevanja in vpeljevanja informacijsko-komunikacijske tehnologije v izobraževalne procese pri nas. Na enem mestu združuje plenarna predavanja, predstavitev dobrih praks in številne druge dogodke, s katerimi informira in ozavešča strokovne delavce v šolah in druge vpletene, s čimer usmerja prihodnost našega izobraževanja. Svoje izkušnje z interaktivnim poukom prvošolčkov bodo predstavile tudi učiteljice z OŠ Prule.

Učiteljica Teja Razpotnik z učenci pred interaktivno tablo

Skupaj bova gotovo našla pravi odgovor.

Stran / Page: 22

Doseg / Reach: 130000

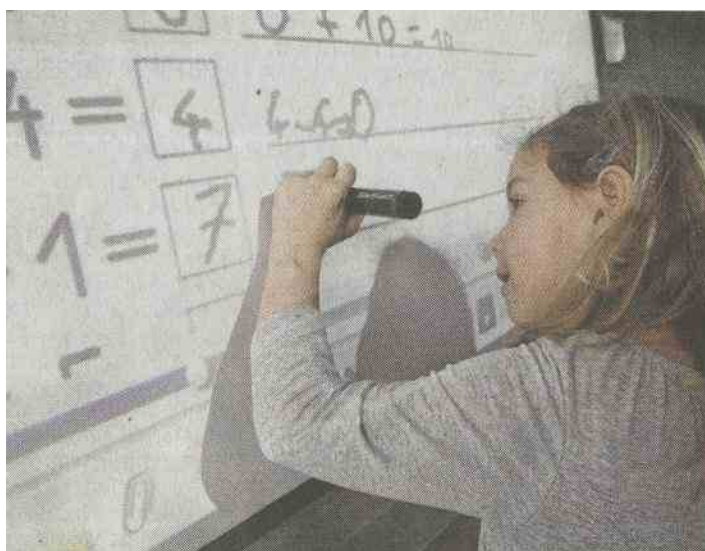
Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 1646 cm²

3 / 3

Še malo, pa bo moj k skoraj popoln.

Pisalo je malo nerodno, računam pa prav.